

ДЖАНИ РОДАРИ ОГРОМНИЯТ МОРКОВ

Превод от италиански: Хубан Стойнов, Бояна Петрова, —

chitanka.info

Това е приказката за най-големия морков на света. Тя е била разказана вече по най-различни начини. В някои страни я разказват за ряпа, в други — за цвекло. Но при мен нещата се случиха така.

Веднъж един градинар посади моркови. Грижеше се за тях съвестно, правеше всичко, което трябваше да се прави, и когато му дойде времето, отиде в градината и започна да вади моркови от земята. Както работеше, стигна до един морков, който беше много по-голям от другите. Дръпна веднъж, дръпна втори път, но морковът не се показваше. Опита най-различни начини, напразно! Най-сетне взе решение и повика жена си.

— Джузепина!

— Какво има, Оресте?

— Ела за малко, има един дяволски морков, който не иска да излезе. Виж, ето го...

— Изглежда наистина голям.

— Хайде да направим така: аз ще дърпам листата на моркова, а ти ще ми помагаш, като ме дърпаш за дрехата. Хайде, готова ли си? Дърпай!

— По-добре да те дърпам за ръката, защото дрехата ще се скъса!

— Добре! Хайде! Нищо не става! Я, извикай и сина... Дъх не ми остана!

— Ромео! Ромео! — извика жената на градинаря.

— Какво има, мамо?

— Ела за малко. И побързай...

— Трябва да си напиша домашното.

— После ще го напишеш, сега ела да помогнеш. Има един морков, който не ще да излезе. Аз ще дърпам татко ти за тази ръка, ти го дърпай за другата, а той ще дърпа моркова и да видим какво ще стане...

Градинарят си плю на ръцете.

— Готови ли сте? Хайде, сега, едно, две, три! Да-вай! Да-вай! Да-вай! Не става!

— Тоя ще е най-големият морков на света — каза Джузепина.

— Да извикам ли и дядо? — предложи Ромео.

— Добре, извикай го — каза градинарят. — Без сили останах!

— Дядо, дядо! Ела за малко... И побързай!

— Бързам, бързам, колкото мога... На твоите години и аз тичах... но сега... Защо ме викате?

Дядото вече се беше задъхал, още преди да започне работа.

— Заради най-големия морков на света — му каза Ромео. — Трима души не можем да го измъкнем. Ще дръпнеш ли веднъж?

— И два пъти ще дръпна... Как ще стане?

— Така — каза Ромео. — Ти, дядо, ще ме хванеш за ръката и ще дърпаш, аз ще дърпам едната ръка на татко, а мама — другата. Татко ще дърпа моркова и ако и този път не излезе...

— Добре — каза дядото. — Почакайте малко.

— Какво правиш?

— Оставям си лупата на този камък. Така. Не може да се вършат две неща наведнъж: или ще пуша, или ще работя, нали?

— Хайде сега — каза градинарят. — Държите ли всички? Готови ли сте? Да-вай! Дър-пай! Хай-де!

— Да-вай!

— Ай!

— Какво стана, дядо?

— Не виждаш ли, паднах на земята! Хлъзнах се и паднах. И на всичко отгоре седнах върху лулата си...

Нещастният старец пшккаше, а панталонът му отзад пушеше.

— Нищо не става — каза градинарят. — Ромео, я отскочи до съседа Андреа и го помоли да дойде на помощ.

Ромео се замисли. След това предложи:

— Да му кажа ли да доведе и жена си и сина си?

— Да — кажи му — отговори бащата. — Я го виж какъв морков... Такива неща ги снимат за вестниците...

— Да извикаме телевизията? — предложи Джузепина.

Но предложението беше отхвърлено.

— Каква ти телевизия! — измърмори градинарят. — Първо да го измъкнем!

И така, дойде съседът Андреа, дойдоха жена му и синът му, който беше на пет години и не можеше да бъде много полезен...

В това време новината се беше разчула из селото и много хора вече се бяха запътили към градината, като си говореха и се смееха.

— Ами, морков — казваше един. — Сигурно е кит!

— Че нали китове живеят в морето?

— Не всички, видях един на панаира.
— Аз пък видях един в една книга.
Те се убеждаваха един друг.
— Хвани се и ти, Джероламо, ти си по-силен.
— Аз не обичам моркови, предпочитам картофи.
— А аз обичам мекици със захар.

Приказваха, приказваха, дърпаха, дърпаха, а слънцето вече клонеше към залез...

ПЪРВИ КРАЙ

А морковът не се показваше. Цялото село дойде да дърпа: напразно. Надойдоха хора от близките села: пак напразно. Надойдоха хора и от по-далечните села: все така нищо. Най-накрая се разбра, че огромният морков пресича цялото земно кълбо и че от другата страна има един друг градинар и други хора, които дърпат, така че се получава като теглене на въже.

ВТОРИ КРАЙ

Дърпаха, дърпаха и наистина се показа нещо, но не беше морков: беше тиква. А в тиквата седяха седем джуджета обуцари и зачукваха подметки.

— Що за обноски са това? — запротестираха джуджетата. — Нямате право да ни вземате къщата и работилницата. Върнете ни под земята!

Хората се уплашиха и побягнаха.

Избягаха всички, освен дядото. Дядото каза на джуджетата:

— Имате ли кибрит? Угасна ми лулата.

Дядото и джуджетата се сприятелиха.

— Още малко и ще дойда и аз да живея във вашата тиква. Ще се намери ли местенце и за мен?

А отдалеч Ромео му извика:

— Ако отидеш, дядо, и аз искам да дойда с теб!

Викна и Джузепина:

— Ромео, ако отидеш, и аз ще дойда!

Викна и градинарят:

— Джузепина, ако отидеш, и аз ще дойда!

Джуджетата се ядосаха и от яд отново потънаха под земята заедно с тиквата си.

ТРЕТИ КРАЙ

Дърпаха, дърпаха... сговорна дружина планина повдига. Морковът се показваше сантиметър по сантиметър. Беше толкова голям, че за да го откарат на пазара, трябваше да намерят двайсет и седем камиона и една ръчна количка.

Няма невъзможни неща, когато хората работят заедно в мир и съгласие.

КРАЯТ, КОЙТО ИЗБИРА АВТОРЪТ

Първият край е така, за да се посмеем. Вторият някак обръща наопаки приказката. Третият е най-кратък, но съдържа поука. Зная, че вече не се пишат приказки с поука... но за един път може...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.